

Informe jurídic en relació amb el projecte de Decret Llei pel qual s'adopten mesures urgents en matèries de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, i de serveis socials.

Antecedents.

S'ha tramés a aquesta Assessoria Jurídica el Projecte de Decret Llei pel qual s'adopten mesures urgents en matèries de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, de serveis socials, i d'òrgans de gestió de l'Institut Català de la Salut.

Aquest informe jurídic s'emet d'acord amb l'article 4 de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya; l'article 19 del Reglament dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, aprovat pel Decret 57/2002, de 19 de febrer. En concret, aquest informe s'emet en compliment de l'article 38.3 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que disposa que, en tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

El projecte de Decret Llei conté tres mesures, cadascuna de les quals s'acompanya de la corresponent documentació justificativa:

En primer lloc, la mesura en matèria de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, s'acompanya de la següent documentació:

- a) Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent signat pel director de l'Agència catalana de l'Aigua, de data 28.06.2024.
- b) Certificat d'existència de crèdit signat per l'adjunt a Gerència per a la Gestió Econòmica i Pressupostària de l'Agència Catalana de l'Aigua.

En segon lloc, la mesura en matèria de serveis socials, s'acompanya de la següent documentació:

- a) Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent i memòria general signats pel secretari general del Departament de Drets Socials de data 18.06.2024.
- b) Informe econòmic signat pel director de Serveis del Departament de Drets Socials de data 19.06.2024.
- c) Informe jurídic emès per l'Assessoria Jurídica del Departament de Drets Socials en relació a la mesura proposada.

Aquest informe jurídic s'emet en relació a la mesura en matèria de finançament dels sistemes públics de sanejament i de regeneració d'aigües residuals, i es remet pel que fa a l'altra mesura, a l'informe jurídic emès per l'assessoria jurídica del Departament de Drets Socials.

I. Objecte de la mesura

La proposta de disposició té per objecte permetre a l'Agència Catalana de l'Aigua incrementar per l'exercici 2024 les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta en el supòsit regulat per l'article 55.1.a.2 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre¹ i en concepte de cost directe d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals, en un 15% respecte de l'import certificat i validat per l'Agència com a despesa directa d'explotació ordinària per a l'exercici 2023.

¹ En endavant, el TRLMAC.

La proposta s'aplica també a les despeses directes d'explotació ordinària de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals atès que l'article 55 bis.2 d'aquest cos legislatiu disposa en els eu apartat 2 que el seu finançament es duu a terme per mitjà d'una atribucions de fons en els mateixos terme que defineix l'article 55.

Aquests increment s'aplica exclusivament a les atribucions de fons corresponents a aquells sistemes públics de sanejament les despeses directes de gestió dels quals no resultin de manera directa i específica d'un procés selectiu de pública concurrència, d'acord amb el sistema de determinació de l'import de les atribucions de recursos per al finançament de les despeses directes de gestió dels sistemes públics de sanejament, previst a l'article 55.1.a.2 TRLMAC. D'acord amb aquest precepte, en aquests supòsits, l'import màxim de les atribucions de recursos per al finançament d'aquestes despeses directes d'explotació dels sistemes és l'import reconegut per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa d'explotació per a l'exercici immediatament anterior, entenent l'atribució de recursos com a global per al conjunt d'aquests sistemes.

Es precisa que aquest increment del 15% opera respecte de l'import de la despesa directa d'explotació ordinària. Aquest esment exprés a la despesa ordinària és per acotar que quest increment en cap cas s'aplica respecte dels imports percebuts pels ens gestors dels sistemes públics de sanejament en aplicació del Decret Llei 11/2022, de 30 d'agost, d'autorització d'atribucions extraordinàries der recursos per fer front al 'increment de les despeses directes d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta durant els exercici 2022 i 2023.

II. Antecedents

1. La prestació del servei de sanejament de les aigües residuals urbanes mitjançant la gestió dels sistemes públics de sanejament en alta, definit a l'article 2.13 del TRLMAC,

s'atribueix en l'article 52 del TRLMAC a les entitats locals de l'aigua que hagin assumit les competències municipals en matèria de sanejament, o, en el cas que no s'hagin constituït aquestes, a les administracions competents.

La Generalitat de Catalunya, mitjançant l'Agència Catalana de l'Aigua, finança tant les instal·lacions de domini públic que conformen els sistemes públics de sanejament de les aigües residuals urbanes, com la prestació del servei de sanejament d'aquestes aigües, de conformitat amb l'article 55 del TRLMAC. Aquest finançament de la prestació del servei sistemes públics de sanejament per part de l'Agència Catalana de l'Aigua es realitza mitjançant les corresponents atribucions de recursos als ens gestors amb afectació de destinació. Les despeses d'explotació que són objecte de finançament s'integren per les despeses directes de prestació d'aquests serveis i les de reposició i millorament de les infraestructures.

En concret, la lletra a) d'aquest apartat 1 de l'article 55, estableix el sistema de càlcul del cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta, tot distingint els cas en què aquest cost resulti de manera directa i especifica d'un procés selectiu de pública concurrència (article 55.1.a.1) d'aquells en que no (article 55.1.a.2). En aquest darrer cas, la Llei imposa un límit màxim a l'import que pot reconèixer en concepte de despesa directa d'explotació que es l'import en concepte de cost directe d'explotació certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua en l'exercici immediatament anterior.

2. L'actual disposició addicional quarta bis del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, introduïda per l'article 148.14 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, va permetre introduir un increment en els valors atribuïts a les administracions que es troben sotmeses al supòsit de l'article 55.1.a.2) del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, per tal d'actualitzar-ho a l'any 2020.

Aquesta modificació va ser necessària per tal d'adaptar l'actualització dels imports a les necessitats reals de finançament dels ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta però no suficient, ja que a conseqüència de l'escalada de preus que es va produir a l'estiu de l'any 2021, afectant al preu del gas natural, del petroli, de l'energia i de les matèries primeres i béns intermedis, va resultar imprescindible una intervenció normativa urgent per assegurar el manteniment de la prestació del sistema públic de sanejament en alta a Catalunya i garantir la seva viabilitat econòmica. Així, el Decret Llei 11/2022, de 30 d'agost va autoritzar a l'Agència Catalana de l'Aigua per realitzar atribucions de recursos de caràcter extraordinari amb aquesta finalitat, si bé les va acotar als exercicis 2022 i 2023, disposant expressament que les referides atribucions de recursos no s'havien de prendre en consideració en la determinació del cost directe d'explotació corresponent als exercicis 2024 i següents.

En l'informe justificatiu s'explica que les actuals circumstàncies del mercat i l'increment generalitzat dels preus així com l'impacte de la inflació ha causat una gradual disminució de la capacitat econòmica i d'actuació dels ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta. Aquesta situació que s'ha mantingut sostinguda en el temps està generant un risc concret d'afecció greu a la prestació del servei. L'increment de cost d'operació experimentat queda justificat, d'una banda, per la variació experimentada per l'IPC entre maig de 2020 i maig de 2024 que es concreta a Catalunya en un 19,7% i, d'altra banda, en l'increment del cost observat en licitacions de serveis d'operació realitzades per altres administracions que presenten valors pròxims al 30%. Aquest increment de cost d'operació és especialment greu si es té en compte que els sistemes públics de sanejament afectats són 133 depuradores d'aigües residuals, d'un total de 554 que hi ha a Catalunya, que afecta a 2.420.359 habitants equivalents, i que són gestionats per 32 ens gestors. L'informe justificatiu assenyala que bona part dels sistemes públics de sanejament en alta afectats es troben en zones costaneres i en zones especialment afectades per la sequera, per la qual cosa resulta que imprescindible que el seu abocament es produeixi en les condicions adequades sense afectar la qualitat d'un recurs imprescindible com l'aigua. L'adequat tractament de les

aigües residuals, a més, és requisit per tal de no frustrar les possibilitats de reutilització de l'aigua tractada i regenerada. Aquestes possibilitats d'ús d'aquesta aigua permeten alliberar aigua de millor qualitat per atendre a usos prioritaris i que requereixen d'una major qualitat com és l'aigua de consum humà i bany, incidint especialment en l'estació de regeneració del Prat del Llobregat.

La manca de finançament suficient d'aquest increment de les despeses, atès el referit increment dels preus, i la consegüent impossibilitat d'assumpció d'aquestes per part dels ens gestors, pot conduir a una situació de col·lapse d'aquests sistemes públics de sanejament i de les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals afectant a la salut de les persones i al medi ambient.

Davant d'aquest context de volatilitat i inestabilitat del preus, l'informe justificatiu considera imprescindible que l'la Llei permeti que l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta en el supòsit regulat per a l'article 55.1.a.2 i l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals en el mateix supòsit, per a l'exercici 2024 sigui el resultant d'incrementar en un 15% l'import certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa ordinària d'explotació per a l'exercici 2023.

III. Marc competencial i normatiu

1. Pel que fa a l'àmbit competencial en aquesta matèria, els títols competencials que permeten l'aprovació d'aquet projecte de decret llei són els relatius a la competència de la Generalitat en matèria d'aigües i en matèria d'obres hidràuliques.

Així, l'article 117 de l'EAC estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyin a conques hidrogràfiques intracomunitàries, competència que inclou, en tot cas, l'organització de l'administració

hidràulica de Catalunya (art. 117.1.d). L'article 117 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya (EAC) estableix que correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyen a conques hidrogràfiques intracomunitàries, que inclou, en tot cas, l'organització de l'Administració hidràulica de Catalunya.

Així mateix, l'article 144.1.g) de l'Estatut reconeix a la Generalitat la competència compartida per a la regulació i gestió dels abocaments efectuats en les aigües interiors de Catalunya, i també els efectuats en les aigües superficials i subterrànies que no passen per una altra comunitat autònoma, i la competència executiva sobre la intervenció administrativa dels abocaments en les aigües superficials i subterrànies.

En darrer terme, cal esmentar que l'article 148, reconeix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria d'obres públiques (planificació, construcció i finançament) que no siguin d'interès general, ni afectin altres comunitats.

La Directiva 91/271/CEE, del Consell, de 21 de maig, sobre el tractament de les aigües residuals urbanes, incorporada a l'ordenament jurídic espanyol mitjançant el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament de les aigües residuals urbanes, desenvolupat per Reial Decret 509/1996, de 15 de març, imposa a les autoritats nacionals el deure de tractar les aigües residuals urbanes amb caràcter previ al seu abocament al medi. Aquest deure de depuració de les aigües residuals urbanes, es complementa amb el previst a la Directiva 2000/60/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'octubre de 2000, per la qual s'estableix un marc comunitari d'actuació a l'àmbit de la política d'aigües, al text refós de la Llei d'aigües, aprovat per Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i al Reglament del domini públic hidràulic, aprovat per Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, en relació amb el deure d'assolir un bon estat de les masses d'aigua i reduir la contaminació, mitjançant l'establiment de les mesures adequades.

Així mateix, cal tenir en compte que el servei de sanejament en alta que compren la construcció, manteniment, conservació i explotació de les instal·lacions que integren el sistema públic de sanejament, és un servei bàsic i essencial, directament vinculat a la satisfacció de necessitats vitals de primer ordre, tal i com ho ha sancionat l'Assemblea General de les Nacions Unides, és també un reconeixent un dret humà a l'aigua i al sanejament l'any 2010 tot precisant, mitjançant la Resolució A770/169, el dret a l'aigua i al sanejament com a dos drets independents.

En exercici de les competències en matèria d'aigües, reconegudes a l'Estatut, el Parlament ha aprovat una sèrie de normes legals, actualment refoses en un text únic, el TRLMAC regula el marc legal del sanejament.

L'article 4 del TRLMAC reconeix a la Generalitat la programació, la promoció, l'aprovació, l'execució i l'explotació dels aprofitaments hídrics i de les obres hidràuliques que es facin a Catalunya que no tinguin la qualificació legal d'interès general de l'Estat o la realització de les quals no afecti una altra comunitat autònoma, la intervenció administrativa dels abocaments que puguin afectar les aigües superficials, subterrànies i marítimes, així com la determinació de la política de sanejament d'aigües i la coordinació de les administracions competents.

L'Agència Catalana de l'Aigua com a Administració hidràulica de la Generalitat, exerceix les funcions que li reconeix l'article 8.2 del TRLMAC, entre les que cal destacar, la promoció, la construcció, l'explotació i el manteniment de les obres hidràuliques de competència de la Generalitat, la intervenció administrativa i el cens dels abocaments que puguin afectar les aigües superficials, subterrànies i marítimes i el control de la qualitat les aigües, de la seva contaminació per mitjà d'un enfocament combinat, utilitzant un control de la contaminació en la font mitjançant la fixació de valors límit d'emissió i objectius de qualitat del medi receptor, la gestió, la recaptació, l'administració i la distribució de recursos econòmics que li atribueix la Llei, l'acció concertada i, si

escau, la coordinació de les actuacions de les administracions competents en matèria de sanejament en el territori de Catalunya, i l'ordenació dels serveis de sanejament.

El marc normatiu específic de la gestió i finançament del servei de sanejament de les aigües residuals urbanes, es troba constituït pel títol V d'aquest TRLMAC i pel seu desenvolupament reglamentari, el Reglament dels serveis públics de sanejament, aprovat per Decret 130/2003, de 30 de maig.

L'article 55 del TRLMAC regula el sistema de finançament de la prestació del servei públic de sanejament de les aigües residuals urbanes. El finançament de les despeses de gestió dels sistemes públics de sanejament correspon a l'Agència Catalana de l'Aigua, mitjançant l'atribució de recursos als ens gestors. D'acord amb aquest precepte, són objecte de finançament les despeses directes de prestació del servei de sanejament, les despeses de reposició i les de millorament.

L'apartat 1 d'aquest article conté els criteris de càlcul de les despeses directes (lletra a) i de les despeses de reposició i millorament (lletra b), mentre que l'apartat 2 regula com s'han de finançar eventuais costos indirectes. L'apartat 3 preveu que el Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua pugui adoptar criteris complementaris de gestió de les atribucions de recursos als establerts als apartats 1 i 2 i l'apartat 4 regula la possibilitat que el marc d'atribucions de recursos per al finançament de les despeses d'explotació i de reposició i millores sigui objecte d'un conveni de col·laboració específic entre l'Agència Catalana de l'Aigua i les entitats locals de l'aigua, prèvia l'autorització del Govern.

En relació a la determinació dels imports de les despeses directes de prestació del servei de sanejament de les aigües residuals que poden ésser objecte de finançament mitjançant atribució de recursos procedents del cànon de l'aigua, l'apartat 1 de l'article 55 diferencia aquells casos on el cost directe resulti de manera directa i específica d'un procés selectiu de pública concurrència, cas en el que aquest és l'import que es reconeix

per l'Agència com a despesa directa d'explotació als efectes de la seva inclusió en l'atribució de recursos (article 55.1.a.1), i els casos on l'import en concepte de despesa directa no resulti de processos selectius, en els quals l'import que es reconeix a efectes d'incloure'l en l'atribució de recursos, no pot ésser superior al certificat i validat per l'Agència per a l'exercici immediatament anterior (article 55.1.a.2).

Pel que fa al finançament de les despeses d'explotació de les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals, l'apartat 55 bis en el seu apartat 2 disposa que es duu a terme mitjançant atribucions de fons en els mateixos termes definits en l'article 55.

2. Partint d'aquest àmbit material, la competència per elaborar i efectuar aquesta proposta de disposició correspon a l'Agència Catalana de l'aigua a través del seu departament d'adscripció, el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, de conformitat amb l'article 1.2.a.1 del Decret 14/2024, de 16 de gener de reestructuració del Departament

IV. Aspectes habilitadors i límits materials del Decret llei

Els aspectes bàsics que s'han de valorar, als efectes de poder informar favorablement la proposta de disposició tramesa, se centren en determinar, d'una banda, si concorre el pressupòsit de fet habilitant de la extraordinària i urgent necessitat **(1)** i, d'altra banda, la no vulneració dels límits materials establerts a l'Estatut **(2)**.

Certament, tal i com ha exposat el Consell de Garanties Estatutàries en diversos dictàmens², per a la correcta adequació estatutària, es requereix l'observança de dos

² Destaquen el Dictamen 7/2010, de 22 d'abril, sobre el Decret llei 2/2010, de 30 de març, pel qual es modifica la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals; el Dictamen 1/2012, de 10 de gener, FJ2; i el Dictamen 16/2013, de 15 de novembre, FJ2.

elements essencials: un de formal, és a dir, l'existència del pressupòsit habilitant; i un altre de material, que implica el respecte de les matèries que actuen com a límit i, en conseqüència, són vedades al seu contingut.

Aquests extrems tenen una importància essencial en el cas de l'aprovació de decret lleis ja que, un cop validat pel Parlament, si s'escau, acabarà sent una norma amb rang legal aprovada pel Govern en lloc del Parlament, i, per tant, constitueix una excepció a l'exercici ordinari de la potestat legislativa de la cambra catalana.

1. Pel que fa al primer aspecte, la concurrència del pressupòsit de fet que justifica la extraordinària i urgent necessitat per aprovar un decret llei, cal tenir present la doctrina que ha elaborat el Tribunal Constitucional (entre totes, la sentència 68/2007, de 28 de març) que considera que és cabdal el criteri polític dels òrgans que prenen la decisió, sense que això impliqui que aquests puguin actuar sense cap tipus de restricció. És a dir, l'apreciació de l'excepcionalitat que fonamenta la utilització de la figura del decret llei és de caràcter polític i, per tant, pertoca al Govern d'apreciar-la.

Per la seva banda, el Consell de Garanties Estatutàries –acollint la jurisprudència constitucional- ha distingit entre l'element de la urgència i el del caràcter extraordinari.

La urgència, segons el Consell de Garanties Estatutàries, es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives. És a dir, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la potestat normativa mitjançant decret llei quan, si anés per la via de la tramitació parlamentària, no es poguessin assolir els objectius perseguits.

En paraules del Consell de Garanties Estatutàries, en el dictamen 1/2012:

“La urgència es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules, d'assolir la finalitat desitjada o cercada, mitjançant

el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives, Així, i d'acord amb aquestes condicions, el Govern únicament estaria legitimat per exercir la seva potestat normativa mitjançant decret llei quan per la via de la tramitació parlamentària de naturalesa més urgent no fos raonablement viable o possible assolir els objectius perseguits per l'acció normativa (en aquest sentit, vegeu les STC 137/2011, de 14 de setembre, FJ 4; 68/2007, de 28 de març, FJ 6; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4, i 6/1983, de 4 de febrer, FJ 6)".

El Dictamen 2/2019, de 22 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries manifesta que la jurisprudència ha estat favorable a *validar les normes que s'aproven emmarcades en una conjuntura econòmica i/o social que requereix una regulació urgent, sempre, això sí, que quedi prou justificada, de forma explícita i raonada, al text de la norma* (STC 93/2015, FJ 7, amb citació de la STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3).

Pel que fa a la naturalesa extraordinària de la necessitat, és un supòsit excepcional que s'interpreta en el sentit que les circumstàncies existents requereixen una intervenció normativa immediata per part del Govern. La majoria de supòsits que han acudit al decret llei, es refereixen a situacions fàctiques amb especial repercussió en l'àmbit econòmic o social. És en aquests casos on el marge de decisió del Govern és més flexible i preval per damunt d'altres consideracions.

En aquest sentit, la sentència del Tribunal Constitucional 39/2013 (FJ 5), indica que:

"la valoración de la extraordinaria y urgente necesidad de una medida puede ser independiente de su imprevisibilidad e, incluso, de que tenga su origen en la previa inactividad del propio Gobierno siempre que concorra efectivamente la excepcionalidad de la situación" (STC 1/2012, FJ 6), pues "lo que aquí debe importar no es tanto la causa de las circunstancias que justifican la legislación de

*urgencia cuanto el hecho de que tales circunstancias efectivamente concurren”
(SSTC 11/2002, FJ 6; y 68/2007, FJ 8)”.*

Tal com s'exposa al Dictamen 2/2019, de 22 de febrer, del Consell de Garanties Estatutàries, cal interpretar el caràcter extraordinari:

“com el supòsit excepcional en el qual una situació conjuntural de difícil previsió requereix una intervenció normativa immediata per part del poder executiu per fer front als objectius de governabilitat». Amb línies generals, el caràcter extraordinari ha estat acceptat de manera àmplia per la jurisprudència del Tribunal Constitucional «quan està raonablement i explícitament motivat per situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social, i, per contra, l'escrutini ha estat més estricte en supòsits de normativa orientada a reformes estrictament organitzatives o instrumentals mínimament previsibles i que no exigeixen una acció normativa immediata» (DCGE 15/2014, FJ 2.3).”

Per la seva banda, el Tribunal Constitucional exigeix el que es podria considerar com un criteri addicional quin és que l'apreciació de la extraordinària i urgent necessitat sigui explícita i raonada i que existeixi una connexió entre la situació definida (la situació fàctica identificada) i les mesures que el decret llei adopta. El que es requereix és que s'acrediti que la situació d'extraordinària i urgent necessitat i les mesures que el decret llei adopta estan connectades de tal manera que les mesures guarden una relació directa i de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar.

Pel que fa a la documentació justificativa, el Tribunal Constitucional demana que la justificació quedi incorporada a l'exposició de motius de la norma, com a millor garantia de l'anàlisi i assumpció de l'existència d'una extraordinària i urgent necessitat d'aprovar aquella norma sense seguir l'iter parlamentari establert per a la resta de normes amb rang legal.

En el cas de la normativa autonòmica, és l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, el que exigeix que aquest raonament s'inclogui en l'exposició de motius del projecte de decret llei tot raonant expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa. A més, la Llei exigeix que s'incorpori a l'expedient un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

Traslladant aquesta doctrina al cas de l'expedient objecte d'aquest informe, a continuació s'expliciten les circumstàncies que han concorregut i que justifiquen la necessitat d'establir que l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta en el supòsit regulat per a l'article 55.1.a.2 i l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals en el mateix supòsit, per a l'exercici 2024 sigui el resultant d'incrementar en un 15% l'import certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa ordinària d'explotació per a l'exercici 2023.

Aquests raonaments es troben exposats en l'informe justificatiu signat pel Director de l'ACA en data de juny de 2024 i que consta a l'expedient.

“En els serveis relacionats amb el cicle de l'aigua concorren un seguit d'atributs que els singularitzen, així d'una banda poden ser considerats com a serveis d'interès general en quan cobreixen necessitats que han de ser satisfetes per a tota la població. A més, tenen el caràcter d'essencial ja que la seva interrupció pot posar en perill o perjudicar greument la salut col·lectiva de les persones, les activitats econòmiques i el medi ambient. Finalment, tenen el caràcter de servei públic exigint la continuïtat i la regularitat en la seva prestació. En definitiva, es tracta de serveis que atenen tant a necessitats bàsiques de la població com a l'obligació i responsabilitat de l'administració de garantir uns serveis de qualitat en tot el territori.

Totes aquestes característiques que defineixen els serveis relacionats amb el cicle de l'aigua, s'apliquen singularment a la recollida, conducció i tractament de les aigües residuals urbanes.

Aquest servei, conformat per tot un conjunt d'instal·lacions de domini públic, és planificat i finançat per la Generalitat de Catalunya, a través de l'Agència Catalana de l'Aigua que és l'autoritat que exerceix les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria d'aigües i obres hidràuliques, tal i com disposa l'article 7.1 del Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003 de 4 de novembre (TRLMAC). La seva gestió i explotació resta atribuïda per aquest mateix cos legislatiu a les Entitats Locals de l'Aigua constituïdes (ELA), que són l'ens o agrupació d'ens locals amb personalitat jurídica pròpia i capacitat per gestionar un o més sistemes públics de sanejament d'aigües residuals o en cas que no s'hagin constituït en ELA als Ens gestors.”

L'Agència finança no només les despeses d'inversió sinó també les d'explotació del servei. Així, l'article 55.1 del text refós disposa que l'Agència ha de garantir el finançament dels sistemes públics de sanejament mitjançant les corresponents atribució de recursos i regula en la lletra a) d'aquest apartat 1 com s'efectua els criteris de càlcul del cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta, distingint els cas en què aquest cost resulti de manera directa i especifica d'un procés selectiu de pública concurrència (art. 55.1.a.1) d'aquells en que no (art.55.1.a.2). En aquest darrer cas la Llei imposa un límit infranquejable que es que l'import que reconeix l'Agència per cost directe d'explotació és el certificat i validat l'exercici immediatament anterior.

Tal i com esposa l'informe justificatiu “ la previsió de l'article 55 del TRLMAC adreçada a cercar una major eficiència en l'assignació dels recursos públics està comprometent la prestació del servei de sanejament de les administracions sotmeses a l'apartat 1.a.2), en tant que comporta l'establiment d'un topall que resulta en un càlcul del cost directe d'explotació clarament insuficient per garantir el finançament dels costos reals.

Les actuals circumstàncies de mercat i l'increment generalitzat dels preus, l'acumulació de l'impacte de la inflació produeix una disminució gradual de la capacitat econòmica i d'actuació dels ens gestors subjectes al topall esmentat, la qual cosa pot comportar un greu perjudici a la qualitat i l'eficàcia de la prestació de sanejament.

Des de l'1 de gener de 2012 la variació acumulada de l'IPC ascendeix a un 25%. Concretament, la variació experimentada per l'IPC entre els mesos de maig de 2020 i maig de 2024 es concreta a Catalunya en un 19,7%. A més, es constata que l'increment del cost observat en les licitacions dels serveis d'operació realitzades per altres administracions presenten valors pròxims al 30% d'increment.

Tal i com s'ha exposat, l'actualització de l'increment del càlcul que es va aplicar l'any 2020 a través de la disposició addicional quarta va ser d'un 8,5%, el qual resulta a hores d'ara del tot insuficient vista la situació d'increment actual".

Davant d'una situació com la descrita es constata que el sistema públic de sanejament de les aigües residuals a Catalunya i les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals no ha escapat de l'impacte generat per l'increment de preus la qual cosa pot causar el seu col·lapse, tal i com explicita el referit informe. Així, raona que "atesa la limitació legal mencionada, resulta impossible en el moment present atribuir els recursos suficients a les administracions sotmeses a l'art. 55.1.a.2), la qual cosa pot comprometre de forma greu la prestació del servei públic de sanejament de les aigües residuals urbanes, amb els riscos associats a la salut i al medi ambient. Aquest increment del cost d'operació és especialment greu si es té en compte l'abast i les grans dimensions a les quals afecta l'aplicació de la limitació del finançament fixada en l'art. 55.1.a.2.

En aquest sentit, actualment hi ha 32 ens gestors afectats per les limitacions financeres derivades de l'article 55.1, la qual cosa afecta a un nombre significatiu de sistemes de sanejament que es troben impeditos per rebre el finançament suficient per la gestió de les seves infraestructures, concretament, 133 estacions depuradores d'aigües residuals

(mentre que el total del Parc EDAR actual és de 555). Per tant, aquesta situació afecta al mateix temps una porció important de la població de Catalunya, considerant que el funcionament d'aquests sistemes de sanejament comporta el tractament d'un nombre d'habitants equivalents, en l'any 2023, que ascendeix a 2.420.359.

A més de l'afecció a un gran nombre d'habitants, el col·lapse en el funcionament d'aquests sistemes impactaria greument en el medi ambient, tenint en compte que la majoria dels ens gestors afectats per aquestes limitacions operen sistemes ubicats en zones costaneres i properes a espais naturals protegits. A més, bona part d'aquests sistemes es troben en zones especialment afectades per la sequera, per la qual cosa resulta imprescindible i inajornable que el seu abocament es produeixi en les condicions adequades sense afectar la qualitat d'un recurs imprescindible com l'aigua, la qual cosa a dia d'avui no es pot garantir sense corregir el desequilibri econòmic dels esmentats ens gestors.

Així mateix, en determinats sistemes que aboquen a lleres especialment afectades per la sequera i a aquells que poden afectar posteriors captacions d'aigua per a ús de boca se'ls va demanar un esforç suplementari per a garantir la qualitat de les masses d'aigua i el subministrament d'aigua potable.

L'adequat tractament de les aigües residuals, a més, és requisit per tal de no frustrar les possibilitats de reutilització de l'aigua tractada i regenerada. Aquestes possibilitats d'ús d'aquesta aigua permeten alliberar aigua de millor qualitat per atendre a usos prioritaris i que requereixen d'una major qualitat com és l'aigua de consum humà i bany. L'aigua es un bé escàs que per la qual cosa no es pot malbaratar menys en un context de canvi climàtic".

Pel que fa a la reutilització, l'informe justificatiu explica que el règim d'atribució de recursos de l'article 55 del TRLMAC és d'aplicació a les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals, d'acord amb l'article 55.bis del TRLMAC. I assenyala que "actualment, la principal infraestructura de regeneració afectada per aquesta

mesura és l'ERA del Prat de Llobregat. Aquesta instal·lació és essencial en la gestió de l'actual situació de sequera i per aquesta causa es troba en un règim de funcionament molt alt, atesa la necessitat d'incorporar el màxim de recurs alternatiu procedent de la regeneració en l'àmbit metropolità i millorar la garantia dels recursos hídrics existents. Aquesta instal·lació es gestiona per l'AMB mitjançant un sistema de gestió indirecta que no és de pública concurrència i per tant, es veu afectada per les limitacions establertes a l'article 55.1.a.2) del TRLMAC. Vista la importància d'assegurar el funcionament en màxim rendiment d'aquesta infraestructura, és necessari garantir el seu finançament adequat en funció dels costos reals derivats de la seva explotació”.

Així es conclou que “davant del context de l'acumulació de la inflació i de l'increment generalitzat dels preus, lligat a la limitació legal del finançament del cost de despesa directa d'explotació d'aquests sistemes, resulta imprescindible l'actualització d'aquest límit per tal d'evitar un greu perjudici al funcionament dels sistemes públics de sanejament. Tal i com s'ha exposat resulta evident la vinculació existent entre disposar dels fons indispensables per a la prestació eficient del servei i la seva insuficiència amb el corresponent col·lapse del servei i les correlatives conseqüències negatives per a la salut de les persones i del medi ambient.”

Es considera aquest raonament, transcrit del contingut en l'informe justificatiu que acompanya a la proposta normativa, com a justificació adequada de la concurrència de circumstàncies que justifiquen la necessitat d'adoptar la mesura normativa proposada. En concret, cal ressaltar que, en tractar-se d'un servei d'interès general ja que cobreix necessitats de tota la ciutadania i d'un servei essencial ja que no pot ser interromput precisament per l'afectació a tot el conjunt de la població, és necessari cercar mesures que permetin la continuïtat en la seva prestació. Ultra això, l'obligació de l'ACA de finançar les despeses d'explotació d'aquest servei deriva d'una norma amb rang de llei i, per tant, cal donar-ne compliment, si bé, en aquest cas, és necessari eliminar –si bé temporalment- el límit que la mateixa llei imposa pel que fa als costos a finançar.

El fet que la previsió normativa només vagi referida al supòsit regulat en l'article 55.1.a.2 i 55 bis. 2 del TRLMAC, es considera que respecta el principi de proporcionalitat entre la necessitat detectada i la mesura prevista en el projecte de Decret llei.

En el mateix sentit, també contribueix a la proporcionalitat de la mesura normativa la seva limitació temporal i quantitativa. Temporalment, l'increment del 15% es limita a l'exercici 2024 mentre que quantitativament va referit a l'import certificat i validat per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa ordinària d'explotació per a l'exercici 2023. Aquesta referència a la despesa ordinària significa que en cap cas aquest increment del 15% opera sobre els imports resultants de l'aplicació del Decret llei 11/2022, de 30 d'agost.

Ultra el que s'ha exposat, en el present supòsit, el caràcter extraordinari i urgent de la situació deriva dels següents arguments també extrets de l'informe justificatiu **signat pel Director de l'ACA en data de juny de 2024 i que acompanya a la proposta**: “En el present supòsit, el caràcter extraordinari i excepcional de la situació deriva de:

a) La naturalesa del servei de sanejament en alta que compren la construcció, manteniment, conservació i explotació de les instal·lacions que integren el sistema públic de sanejament. Aquest servei és un servei bàsic i essencial, tal i com s'ha descrit anteriorment i està directament vinculat a la satisfacció de necessitats vitals de primer ordre, tant es així que l'Assemblea General de les Nacions Unides sancionés un dret humà a l'aigua i al sanejament l'any 2010 i que, mitjançant la Resolució A770/169, reconegués el dret a l'aigua i al sanejament com dos drets independents. Tot i que el sanejament de les aigües residuals és un dret de realització progressiva que es va satisfent amb la implantació del corresponent servei, el que no es justificable és la seva regressió i pèrdua del servei o el seu greu deteriorament per motius legals en la dotació econòmica, quan és un aspecte que materialment és superable amb la mesura proposada. Hi ha, doncs una necessitat absoluta com és assegurar el normal funcionament dels serveis públics, tal i com indica el Tribunal Constitucional.

b) L'Agència Catalana de l'Aigua disposa del mitjans econòmics propis, és a dir a càrrec exclusiu dels seus ingressos, suficients per efectuar l'atribució de recursos amb l'increment de càlcul que es proposa. Per acreditar aquest extrem, consta el certificat d'existència de crèdit de XXXX.

c) El perllongament la situació actualment existent amb les limitacions que resulten del tenor de l'article 55.1.a.2) del Text refós pertorben greument i poden arribar, fins i tot, a fer inviable econòmicament tant la prestació del servei de sanejament en alta com la regeneració d'aigües residuals, la qual cosa és contrària a l'interès públic.

d) La manca de l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya per l'exercici 2024, fet que ha impedit la possibilitat d'introduir la mesura de l'increment a través de la corresponent llei de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic. En aquest sentit, el desajust entre la regulació dels criteris de càlcul de l'atribució de recursos amb les limitacions econòmiques que estableix i la situació econòmica actual provoca que, en l'exercici present, es generi un risc greu en la prestació del servei de sanejament deguda la manca de recepció dels recursos econòmics necessaris".

Per tots aquests motius l'informe afirma que " cal assegurar-se que l'Agència Catalana de l'Aigua pugui garantir el finançament dels seus gestors amb un ajust a les necessitats reals de finançament, la qual cosa és indispensable per a la pròpia prestació del servei. La importància d'aquest servei públic del qual en depenen el nombre de sistemes i amb l'afecció a la població respectiva justifica una regulació normativa immediata.

La urgència de la regulació proposada deriva de la necessitat de dotar econòmicament unes despeses que s'han vist incrementades a causa de la inflació a valors sense precedents, i requereix una actuació immediata, la qual cosa no s'aconsegueix amb una tramitació parlamentària ordinària.

Els projectes de llei abans de poder ser presentats al Parlament de Catalunya per la seva aprovació, encara que sigui pel procediment d'urgència, requereixen d'una

tramitació prèvia, tal i com resulta de l'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que regula la iniciativa legislativa del Govern.

Per tant, s'acredita la concurrència del pressupòsit de fet habilitant a través de l'existència de l'element casual, consistent en l'impacte acumulat de la inflació i l'escalada dels preus de mercat, de l'element material com és la importància del servei de sanejament de les aigües residuals, la necessitat temporal d'actuar en l'exercici 2024 atesa la situació greu generada en el moment present, i la finalitat consistent en impedir la fallida del funcionament del servei i els impactes ambientals, socials i sanitaris que comportaria el col·lapse d'aquests sistemes.

A tot l'anterior, cal afegir que concorren els factors de transcendència social i econòmica del servei i de la seva incidència un l'objectiu de país com és la gestió pública i directa d'un servei essencial. Per tot l'exposat es conclou que resta fonamentada i justificada la concurrència del pressupòsit de fet habilitant requerit per l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia".

Es considera que aquests motius descrits en l'informe de **data de juny de 2024** justifiquen la concurrència del caràcter extraordinari i urgent de la mesura normativa proposada. Per tot l'exposat es conclou que resta fonamentada i justificada la concurrència del pressupòsit de fet habilitant requerit per l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia.

2. Pel que fa al segon aspecte a valorar, el relatiu a les competències autonòmiques per a aprovar aquest mesura , és necessari valorar si el seu contingut respecta els límits materials que l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia imposa al Govern de la Generalitat, en el sentit que resten excloses com a objecte de regulació dels decrets llei les matèries següents: la reforma de l'Estatut; les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic; la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets

reconeguts per l'Estatut (capítols I, II i III del títol I de l'EAC) i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya; i, finalment, el pressupost de la Generalitat.

A més, tampoc poden veure's afectats els límits materials de l'article 86.1 CE segons els quals la proposta no pot afectar l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans regulats en el títol I, el règim de les comunitats autònomes i el dret electoral general.

D'acord amb la doctrina del Consell de Garanties Estatutàries i la jurisprudència constitucional, aquesta limitació material no s'ha d'entendre de forma tan restrictiva que n'impedeixi l'ús del decret llei com a instrument normatiu idoni per regular i donar resposta a circumstàncies canviants de la nostra societat. Així, per exemple, mitjançant un Decret llei no es pot regular el règim general del dret, ni els aspectes essencials, si bé res no obsta a regular matèries que es relacionen amb els drets de la ciutadania si aquesta regulació no s'insereix de forma directa en el nucli del règim jurídic d'un dret estatutari o constitucional³.

L'article 62 EAC especifica les matèries que tenen naturalesa de desenvolupament bàsic i que, per tant, resten excloses de la regulació per decret llei.

Es constata que el contingut de la proposta que s'informa no afecta cap d'aquests àmbits materials expressament exclosos.

Cal afegir que, **d'acord amb el certificat d'existència de crèdit per atendre l'aplicació de la mesura** que acompanya a la proposta, es justifica la disponibilitat a

³ El TC sempre ha adoptat "una posició equilibrada que eviti les concepcions extremes, de manera que la clàusula restrictiva de l'article 86.1 de la CE (no podran afectar...) ha de ser interpretada de manera que ni redueixi a res el decret llei, que és instrument normatiu previst per la CE...ni permeti que per decret llei es reguli el règim general dels drets, deures i llibertats del Títol I" (STC 111/1983, FJ8 i STC 60/1986 FJ4).

càrrec dels pressupostos de l'Agència Catalana de l'Aigua per atendre a les atribucions de recursos de caràcter extraordinàries que contempla el projecte de Decret Llei.

V. Congruència de les mesures amb la situació que cal superar

Un cop s'ha constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigít per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si les mesures que conté el projecte de Decret Llei guarden una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar.

Respecte aquest extrem, la sentència 1/2012 del Tribunal Constitucional indica que aquesta connexió no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, eficàcia o bondat tècnica de les mesures adoptades sinó únicament l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

Constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigít per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si la mesura que conté el projecte de Decret Llei guarda una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar (STC 1/2012). Tal i com s'estableix en aquesta sentència aquesta connexió de sentit no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, eficàcia o bondat tècnica de les mesures adoptades sinó únicament l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

L'article proposat de conformitat amb l'exposat disposa que l'Agència Catalana de l'Aigua ha de permetre que l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta en el supòsit regulat per a l'article 55.1.a.2 i l'import de les atribucions de recursos en concepte de cost directe d'explotació de les instal·lacions de regeneració d'aigües residuals en el mateix supòsit, per a l'exercici 2024 és el resultant d'incrementar en un 15% l'import certificat i

validat per l'Agència Catalana de l'Aigua com a despesa directa ordinària d'explotació per a l'exercici 2023

Certament, com s'ha indicat, i així resta acreditat, aquesta mesura té caràcter temporal i és proporcional perquè està acotada temporalment, únicament l'any 2024. També està limitada a uns supòsits en concret, tots aquells ens gestors on el cost del servei no resulti en la seva totalitat de manera directa i específica d'un procés selectiu de pública i que el referit increment del 15% opera respecte de la despesa ordinària i no respecte dels imports incrementats com a conseqüència de l'aplicació del decret llei 11/2022, de 30 d'agost.

També el seu caràcter és excepcional atès que resta emmarcada en un context d'escalada de preus i adreçada a minimitzar el seu impacte en el servei de sanejament d'aigües residuals en alta i de regeneració d'aigües residuals.

Es considera justificada l'entrada en vigor immediata de la mesura proposada i per tant del Decret llei que la incorpori atesa la necessitat de procedir a incrementar les atribucions de recursos per a finançar els increments en la despesa directa d'explotació dels sistemes públics de sanejament en alta i de les instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals com a conseqüència de l'escalada de preus que ja estan essent suportades pels ens gestors amb el consegüent risc de fallida.

Aquesta proposta i projecte de Decret llei s'ajusta als requeriments de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia i 38 de la Llei 13/2008 perquè la finalitat que justifica la norma és subvenir una necessitat concreta com és l'increment de preus que suporten els ens gestors dels sistemes públics de sanejament en alta i de les instal·lacions públiques de regeneració de les aigües residuals, la qual cosa requereix d'una reacció normativa en el termini més breu que el requerit per la via legislativa ordinària, inclosa la tramitació per urgència.

A la vista de tot l'exposat es pot concloure que el precepte i la disposició que integren el del Decret Llei són imprescindibles i són els mínims necessaris per tal que:

a) L'Agència pugui efectuar aplicar aquest increment en les atribucions de recursos a la major brevetat possible, per evitar la greu pertorbació i fins i tot el col·lapse econòmic de determinats sistemes públics de sanejament i de determinades instal·lacions públiques de regeneració d'aigües residuals.

b) Aquesta mesura normativa de caràcter immediat permet subvenir aquesta necessitat urgent i extraordinària sense afectar a la regularitat i continuïtat del servei que afecta a 133 sistemes públics de sanejament del total de 554 en servei i a una població equivalent de 2. 420.359 M habitants/equivalent i pel que fa a les instal·lacions de regeneració, a l'ERA del Prat del Llobregat.

Així doncs, d'acord amb l'informe justificatiu es pot concloure que s'acompleix l'exigència de que hi hagi una relació de congruència i de sentit entre les mesures contingudes en el Decret Llei i la situació que cal afrontar sorgida arran de la crisi cuada per l'increment de l'energia elèctrica, els combustible si els reactius.

VI .Documentació i tramitació

El marc jurídic per a elaborar i tramitar decrets llei ve establert per l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

L'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, regula la tramitació, documentació i requisits que s'han de complir per tal que el Govern pugui aprovar un decret llei.

Així, la proposta de disposició s'ha iniciat a proposta del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, que és el competent per raó de la matèria i el Departament d'adscripció de l'Agència Catalana de l'Aigua.

L'expedient també incorpora l'informe que justifica la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i certifica que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar i un certificat d'existència de crèdit.

Pel que fa a la tramitació del decret llei, s'ha de fer la comunicació prèvia a la Secretaria de Govern prevista a l'article 38.2 de la Llei 13/2008 del projecte de decret llei

L'exposició de motius del projecte de decret –per mandat de l'article 38 de la Llei 13/2008- h ha d'incorporar la justificació de la necessitat extraordinària i urgent de la proposta normativa.

En no tractar-se d'un projecte de llei ordinari, la tramitació d'un decret llei no requereix el compliment de les previsions que es contemplen a l'article 36.3 de la Llei 13/2008 sinó únicament les que es preveuen en l'apartat 3 de l'article 38. Per tant, no resulta preceptiva l'emissió dels informes que sí que ho serien en la tramitació ordinària d'un projecte de llei.

D'acord amb el que estableix l'article 8.1.b) del Reglament del Consell Tècnic del Govern, aprovat pel Decret 413/2011, de 13 de desembre, els projectes de decret llei no són objecte d'examen i deliberació del Consell Tècnic.

Finalment, un cop el Govern hagi aprovat el projecte de decret llei i s'hagi publicat en el DOGC, el Govern ho ha de comunicar al Parlament⁴, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.⁵

Conclusions

En conseqüència, d'acord amb l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, i amb l'article 4.1 a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, s'informa la iniciativa per tal que continuï la tramitació per a aprovació del Govern, publicació en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya i comunicació al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.

Barcelona,

Imma Puigmulé Recasens
Advocada en cap

⁴ L'article 64.2 de l'EAC estableix que els decrets lleis resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat. La pràctica parlamentària ha interpretat el termini de 30 dies fixat a l'art. 64 de l'EAC com a dies hàbils (de dilluns a divendres, d'acord amb el que preveu l'article 102 del RPC).

⁵ El Reglament del Parlament, estableix en l'article 158 que el debat i la votació sobre la validació o derogació d'un decret llei, s'ha de fer en el Ple del Parlament o en la Diputació Permanent, i que la inclusió en l'ordre del dia d'una sessió es pot fer tan aviat com hagi estat publicat en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya. L'acord de validació o derogació ha d'ésser publicat, al seu torn, en el Diari oficial de la Generalitat de Catalunya.